

[Bouet.]

Arbejdsgivere, som er bundet af Lockout-Lovens Bestemmelser.

Men man maa jo rette det Spørgsmaal til Arbejderpartiets Repræsentanter, hvorledes de vil stille sig ved Forhandlingerne i den Situation, som eventuelt kan komme til at foreligge. Hvis man kalder det en samfundsfjendsk Gerning, at man fra Arbejdsgivernes Side ud fra deres Syn paa Sagen vil søge eventuelt at regulere Lønningerne, saa maa det samme vel kunne siges, hvis man fra den anden Side i en vanskelig Situation stiller sig paa det Standpunkt, at man overhovedet ikke vil forhandle om disse Spørgsmaal!

Men, som sagt, det ligger ikke for ved det Forslag, som her er til Behandling. Jeg kan dog maaske kortelig sige, at jeg tror ikke, at man, hvis et Forslag om Lockout-Lovens Forlængelse kommer til at foreligge her, da kan vente Tilslutning fra mit Partis Side.

Det foreliggende Lovforslag er af stor Samfundsinteresse. Den Situation, som skal foreligge, for at Lovforslagets Bestemmelser kan komme til Udførelse, angaar ikke alene de to direkte interesserede Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, Løntagere, men ogsaa de andre Samfundsklasser, som i meget høj Grad kommer til at lide, hvis en Storkonflikt udbræder, og som jo derfor ogsaa har den allerstørste Interesse i, at man har Institutioner, der dels kan søge helt at forhindre Udbrud af Konflikter og dels, naar disse Konflikter er udbrudt, kan træde til og søge at faa Uoverensstemmelserne bilagt.

Naar man tager Hensyn til, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa før sagde, at den højtærede Socialminister, bragt frem til sin høje Stilling som Socialminister af Arbejderklassen, er i en vanskelig Stilling, kan man forstaa, at han, selv om han fra den Stilling, han indtager, kan se de uheldige Forhold, til en vis Grad er afhængig af den Arbejderklasse, der har bragt ham frem. Ud fra disse Betragtninger vil jeg udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister alligevel med dette Forslag har vist, at han er villig til at søge Veje, ad hvilke de Modsætninger, der er mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, kan udlignes. Og ud fra disse Betragtninger opfatter jeg ogsaa Situationen saaledes, at dette Lovforslag ikke er Udtryk for et Ultimatum, men at den højtærede Minister er villig til at forhandle i Udvalget, saaledes at det, med den Interesse, der næres af andre Partier, saaledes som det ærede

Medlem Hr. Krag nys har givet Udtryk for, og som jeg ogsaa kan sige næres i mit Parti, vel skulde kunne lykkes at komme til en af alle Partier, i alt Fald de store Partier, enstemmigt vedtagen Lov.

Til de enkelte Paragraffer skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger: Angaaende § 2 er der under den Forhandling, der har fundet Sted, fra Arbejdsgiverside fremsat et Forslag om, at Forligsinstitutionen samtidig med, at den, som foreslaaet, holder sig underrettet om de hjemlige Forhold, ogsaa skulde holde sig underrettet om Forholdene i Udlandet. Ganske vist er Udviklingen i de forskellige Lande foregaaet paa forskellig Maade, og man kan derfor ikke direkte overføre Forholdene fra det ene Land til det andet, men det har dog sin store Betydning for Forligsmændenes Arbejde, at de er underrettet om, hvorledes Forholdene er specielt i de os omgivende Lande, Lande, som vi har Handelsforbindelse med, som konkurrerer med os paa vort hjemlige Marked; thi givet er det, at for visse Grene af Erhvervslivet spiller netop Udlandets Konkurrence over for vore Erhverv en stor Rolle, og i forskellige Tilfælde maatte det være naturligt, at man tog Hensyn til ogsaa de Forhold, som gælder i forskellige andre Lande.

I § 4, Stk. 2, bestemmes, at hvis Forligsmanden skønner, at Sagen ikke har været underkastet Realitetsforhandling, kan han forlange, at en saadan Forhandling skal finde Sted, og afbryde Mæglingen. Der har man fra Arbejdsgiverside ønsket, at der skulde indsættes en Tidsfrist af en Uge. Dette har den højtærede Socialminister ikke taget Hensyn til. Jeg mener, at det dog maaske kunde være formaalstjenligt at sætte en Tidsfrist, selv om det ikke skulde være netop en Uge, idet det kunde være til Støtte for Forligsmanden. Efter Forslaget er det ham, der selv skal fastsætte det Tidspunkt, inden for hvilket disse Forhandlinger skal være afsluttet, men jeg tror, at det kunde være til Støtte for selve Institutionen som saadan, at Loven gav visse Direktiver i saa Henseende.

Fra Arbejdsgiverside stilles der Forslag om, at Forligsmanden faar Ret til at nægte Mægling, hvis han med Tilslutning af de to andre Forligsmænd finder det formaalstøt at stille et Ændringsforslag. Ogsaa her synes jeg, at Arbejdsgiverne peger paa et Forhold, som man ikke helt kan afvise. Thi Forholdet er jo dette, at Forkastelse af et Mæglingsforslag, stillet af en Forligsmand, er nu engang af den Karakter, at det svækker Forligs-